

והאחד איניו ויאמר אליהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם
לאמר מרגלים אתם בואת המזוזה וזי פרעה אם תשא מזה
כי אם גבוא אחיכם הקטן הנה שילחו מכם אחד ויקח את
אחיכם ואתם האסרו ויבזו דבריכם האמת אתם ואם לא
וזי פרעה כי מרגלים אתם ויאסף אתם אל משמר שלשה
ימים ויאמר אליהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וזו את
האלהים אני ורא אם ננים אתם אחיכם אחד יאסר וביה
משמרכם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם ואת אחיכם
הקטן הביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא המוהו ויעשו כן
ויאמרו איש אל אחיו אנל אשמים אלהו על אחינו
אשר ראינו ערת נפשו בהחזנונו אלינו ולא שמענו על כן
באה אלינו הערת הזאת ויען ראובן אתם לאמר הלא
אמרתי אליכם לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם
דמו הנה נדרש והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליך ביהם
ויסב מעליהם ויבר וישב אנהם וידבר אנהם ויקח מאהם
את שמעון ויאסר אתו לעיניהם ויעו יוסף וימלאו את
כליהם בר וכהשיב נספיהם איש אל שיקו וכהתלהם שדה
לדרך ויעש להם כן וישאו את שברם על זמריהם וילכו
משם ויפתה האחד את שיקו למה מספוא לחמרו במלון
וירא את מספו והנה הוא כפי אמהותו ויאמר אל אחיו
הושב כספי וגם הנה באמהותי וינא לבם ויזרדו איש
אל אחיו לאמר מה זאת עשה אליהם לנו ויבאו אל יעקב
אביהם ארנה כעק ויידו לו את כל הקרני אתם לאמר הנה
האיש אדני הארץ אלהו קשות ויהן אלהו כמרגלים את
הארץ ויאמר אלינו ננים אלהו לא היינו מרגלים ענים עשר
אנהנו אחים בני אחינו האחד אינו והקטן היום את
אחינו בארץ כעק ויאמר אלינו האיש אדני הארץ האת
אדע כי ננים אתם אחיכם האחד הניחו אתו ואת רעבון
בתיכם קחו וילכו והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדע
כי לא מרגלים אתם כי ננים אתם את אחיכם אתן לכם
ואת הארץ הסודו ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש
ברור כספו בעיקו ויראו את צרות נספיהם תמה אביהם
ויראו ויאמר אליהם יעקב אביהם אתי שללתם יוסף אינו
ושמעון אינו ואת בנימן תקחו עלי היו כלתי ויאמר
ראובן אל אביו לאמר את שלי בני המות אם לא אביאנו
אלך הנה אתו על ידי ואני אשיבנו אלך ויאמר בלא
יבד בני עמכם כי אחיו מה והוא לבדו ושאיר וקראתו אמן
בדרך אשר תלכו הנה והורדתם את שיקתי בעק שאמר
והרעה כבוד בארץ ויהי באשר לנו לאנל אהנשיתו אשר
הביאו ממקרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לו
מעט אכל ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד נו האיש
לאמר לא הדא פני גלתי אחיכם אתכם אם ישק משלחו
את אחינו אלהו נרדה ונשברה קך אכל ואם איך משלחו
לא יבד בני האיש אמן אלינו לא תראו פנינו אחיכם
אתכם ויאמר ישר אל לבוה הרעתם לו להגיד לאיש העוד
לכם אדו ויאמרו שאותי שאכל האיש לנו ונמכדתנו לאמר
העוד אביהם וזי האיש לכם אדו ונתר לו על פי
הדברים האלה הידוע ידע כי יאמר הורידו את אחיכם